

Barna kysset i andre etasje. Jenta satt og vipet mellom å kollidere med gulvet eller fly i ekstase, gutten tørket seg rundt munnen og fikk jenta til å love – sier du noe så slår jeg deg – og jenta nikket, andaktsfullt, og fulgte gutten med øynene da han reiste seg fra den blå plaststolen som var plassert rett overfor hennes røde, og gikk.

I tredje etasje stod ei eldre kvinne og strøk over det hvite kjolestoffet som hang over stolen med merkelappen fortsatt synlig. Rynkene formerte seg i takt med at gleden i smilet hennes vokste, og hun strøk og strøk, forsiktig, turte ikke grave neglene ned i den fjærlette kreasjonen, løfte den, lukte den, klemme den, bære den med rak rygg, stolt, turte ikke, turte ikke helt enda, men snart.

I fjerde etasje balanserte tre brødre på rekke med hver sin spretttert og siktet på hver sin tomme colaflaske borti vinduskarmen, den eldste, 3 cm mer mektig enn nummer to, talte til tre, men den yngste fyrte av på to og de føyk sammen i slagsmål. Etterpå satt de stille og tenkte på hvor heldig det var at de var alene hjemme.

Den ivrige studenten var på besøk i femte etasje. Han hadde ei jente i vinduskarmen som hadde slått beina sine rundt ham og han hadde sommerfugler i blodet som fikk fingrene hans til å skjelve lett mot huden hennes, hun brydde seg ikke om skjelvinger, brydde seg ikke om hud mot hud, hun bare holdt, for han var en ivrig student. Pappa vil elske ham, tenkte hun.

Sjette etasje var mørklagt fordi mannen skulle vise feriebildene på storskjerm. En av Danmarks lengste strender materialiserte seg foran dem, han slo på lydeffekten, bølgesuset slo mot dem, de var på havet igjen, kona lo hjertelig og følte seg nesten forelsket på nytt, i livet, i Danmark, i havets evighetseksistens og i mannen som strålte mot henne. Hun hadde ingen problemer med å overse tenåringen som latet som om han hadde sovnet i stolen.

Med fremtiden foran seg åpnet eieren av syvende etasje døra og gikk inn med posten under armen. Han satte seg i den beste stolen han hadde og åpnet regninger og brev, studerte hvert enkelt stykke post med åpenbar interesse, la dem så pent fra seg på bordet, slo på radioen, tok av seg skoene, åpnet vinduet, kastet seg ut, landet, uten pust, i første etasje.